

בנועם החינוך והתורה
יו"ל ע"י המרכז לנוער חרדי רבא 2 אשדוד

זמרון לה נראה כל עמוד
לקרבת מהתמודדות היומיומית
לא של הנוער ולא של

שאל בני

זמרה אלו

לקח טוב

עמל התורה ... אפילו על ערש דווי

בשנת תשי"ד, התקיים שבע ברכות של גיסו של פוסק הדור הרב וואזנר זצוק"ל הרב שמואל מאיר גלבר, שהיה גר באותה תקופה ביפו, ושם שהה הרב וואזנר זצ"ל מספר הרב גלבר לפתע חשה הרבנית שלא בטוב, פנה אלי גיסי הרב וואזנר זצ"ל וביקש ממני להצטרף איתו יחד לנסיעה לירושלים לרופא של הרבנית ד"ר שלזינגר, שהיה רופא של הרבנית עוד מהתקופה בה הם התגוררו בירושלים לפני שהם עברו לבני ברק, הרב וואזנר זצ"ל הזמין מונית, ונסענו יחד כולם לרופא הנ"ל, משהגענו לביתו של הרופא, בדק הרופא את הרבנית היטב, ואחרי הבדיקה הרצינו פניו והוא פנה אל הרב וואזנר זצ"ל ואמר לו, רבינר, חייבים להתכונן אפילו לגרוע מכל.... הלב שלה נפוח כמו בלון, אין שם כבר תפקודי לב רגילים, ואז סיים הרופא את הבחנתו במשפט קשה, ואמר, רבי, לא נראה לי שהיא תצליח לשרוד יותר מ 5 שנים.....

בדרך חזור הייתה כמובן ברכב דומיה מעיקה לאחור הבשורה הקשה שהם שמעו, מספר הרב גלבר, הרב זצ"ל והרבנית נסעו לבני ברק, ואילו אני נסעתי לביתי ביפו, משהגעתי הביתה חשבתי לעצמי גיסי ואחותי שמעו רק עכשיו כאלו דברים קשים מפי הרופא, חייבים לנסוע לביתם לחזק אותם... עלייתי על אוטובוס ונסעתי אליהם הביתה, לשבת איתם ולהשיב קצת את רוחם, מה הופתעתי, משהגעתי לביתם לראות את גיסי הצדיק יושב ולומד בניגון עם מתיקות שאין דומה לה כאילו לא אירע דבר, משהבחין בי, הוא פנה ואמר לי כך, גם אתה וגם אני שמענו מפי הרופא את המצב לאשורו ושנינו הבנו שאין מה לעשות מבחינה רפואית, וכשאין מה לעשות יושבים ולומדים.... זו הדרך היחידה, ובס"ד מרובה למרות נבואתו הקודרת של הרופא, לאחר מכן נולד לרב ולרבנית עוד בן נוסף, ובנוסף, הרבנית האריכה ימים עוד 42 שנה נוספות.

לימים הוסיף גיסו של רבינו שהוא ראה אז איך שגיסו הרב זצ"ל לומד בכזו התלהבות וחשק שכמוהו הוא לא ראה הרבה, ועד היום המראה הזה של אותו לימוד בכזה מצב קשה נשאר לו חקוק מול עיניו, כמו כן סיפר אותו גיס שלפני הסתלקותה של הרבנית בשנת תשנ"ו שכבר מצבה היה בכי רע ושכבה על ערש דווי וכשהגיע תחילת הזמן הגיע אז הרב זצ"ל לישיבה לתת שיעור ודרשת פתיחת הזמן ולפני שהרב התחיל את דרשתו הוא נתן הקדמה, שאין לו כל כך יישוב הדעת ולכן היום הוא ידבר קצר, אבל לפלא היה בעיני כולם שכשהתחיל השיעור שכח הרב זצ"ל מכל מכאוביו והוא נכנס לתוך הסוגיות בכזו ריתחא דאורייתא עצומה שהיה נראה שכלום לא קרה... ואותו שיעור ארך הרבה יותר מהרגיל... במשך שעותיים רצופות. ללמדך מה הייתה מידת השקיעות בלימוד של הרב זצ"ל.

פנינת חמד

"ואהרן" מה הוא" כי תלינו עליו" טז יא
וכתבו בספרים הקדושים, משה רבינו
בדבריו התכווין לרמוז לקרח ועדתו,
שהסיבה שאהרן אכן זכה לקבל את
הכהונה מאת ה', כי הוא אוזל את
עצמו כל חייו למה הוא... דהיינו שאהרן
הכהן אוזל את עצמו שאין לו כלום משל
עצמו, וזהו מידת הענוה האמיתית,
בשונה מקרח ועדתו שהם מתכוונים
לנשלות שררה עבור עצמם,
ועוד כתבו בספרים, שלה גם היה
החטא שלהם מול משה רבינו, כי משה
רבינו הקב"ה מציד עליו, שהוא עניו מכל
האדם אשר על פני האדמה... אם כך
גם לא עליו משיעים התלוות, כי רק
אדם עניו יכול אכן לחלק את התפקודים
המנוהגים מפי הכורא יתברך כי אין לו
שום נטיעה אישית המעורבת יחד עם
החלוקה שלו וכל כוונתו היא אך ורק
לקיים רצון שמים בשלימות.

היררכיה נכונה נקודה למחשבה

שהם, והם כמובן הלבישו את דבריהם בטענות שרוב הבחורים שנבחרו בחירתם הייתה מחמת קשריהם הטובים ולא דווקא מחמת כישוריהם כי כמוהם בכישורונות ישנם הרבה... ועל אף שקבוצה זו הייתה קטנה

אבל לאחר שעברו שבועיים ימים, קרא המשגיח לביתו לכל הקבוצה השנייה לאסיפה דחופה...

לעומת כלל בחורי הישיבה, אבל היא נתנה טעם חמצמץ בפיות כלל הבחורים שדבריהם של האחרונים לא עשו להם הרגשה טובה.

אסיפת הצלה...

בישיבה כיהן כמשגיח אישיות נערצת ואהובה במלוא מובן המילה, כל בחור אפילו החלשים יותר מבין תלמידי הישיבה, הרגישו אצל אותו משגיח פינה חמה על אף שלפעמים הוא הלך איתם ביד קשה, כי גם כשהוא הלך ביד קשה חשו כל בחורי הישיבה שהמשגיח אוהב אותם ומחפש אך ורק את טובתם האישית לפני כל השיקולים. אותו משגיח שזיהה את העניין מיד בתחילתו נתן לדברים להירגע, כי לפעמים יש תחושות אכזבה לכאלה שבנו או חשבו שאולי הם יקבלו את התפקידים האלו והיו להם גם סיבות טובות לחשיבה שלהם... אבל לאחר

בישיבה בצפון הארץ המונה למעלה מ-500 בחורים, ישנם מטבע הדברים, תפקידים רבים ומגוונים בין כלל הבחורים, כמובן שישנם תפקידים יותר משמעותיים וגם נחשבים ונחשקים יותר בעיני הבחורים, וישנם תפקידים פחות משמעותיים וגם פחות נחשקים בעיני הבחורים. לתפקידים הראשונים נבחרים רק-10 בחורים מתוך כלל הישיבה, כמובן שלפני בחירת הבחורים לתפקידים הראשונים נעשית הישיבה כמרקחה אחת גדולה, כי כל בחור ממוצא ויותר רוצה שמעמדו הישבתי והחברתי יהיה משמעותי בישיבה, אבל לבסוף בהיות ויש מקום מצומצם רק ל-10 בחורים שיכולים להיבחר לתפקידים המובחרים נבחרו אכן רק 10 מתוך כל ה-500 בחורים, וזה לאחר לילות מדירי שינה של כלל הצוות הרוחני שהיה קשה לו מאוד להכריע מי אכן יקבל את התפקידים הנחשקים כי בישיבה הזו ישנם הרבה שיכולים אכן ליטול את הכתר הנבחר...

לאחר הבחירה שהביאה את הישיבה לפני ההכרעה למצב מתוח- בקבלת התוצאות כמו שהם, התחלקה הישיבה לשני קבוצות, כאשר החלק הראשון: מצדד בעד הבחירה ונהנה ממנה ושמח בתוצאות שלה, כי אין שמחה כהתרת הספיקות, ואף מצדדים בכישורים הרבים שניחנו בהם הבחורים הנבחרים. לעומת זאת קבוצה קטנה מבין כלל הבחורים היה קשה להם לקבל את התוצאות כמו

בכל מקום קבוצתי, בכדי שיצליחו ליצור מצב של היררכיה נכונה חייבים לחלק את מכלול התפקידים בין כלל חברי הקבוצה. זה נכון הן בקבוצות רוחניות: כגון מוסד ישיבתי, בית הכנסת. והן בקבוצות אחרות כמו: וועד שכונתי, וועד הבית, חברי הנהלה, וכי'

מי נבחר?

מטבע הדברים בעולם הזה, בכל בחירה יש כאלו הנבחרים לתפקידיהם מתוך הכישורים שניחנו בהם מאת הבורא, וכאלה הנבחרים לתפקידיהם מתוך קשרים שונים, כמובן האפשרות האחרונה יכולה לעלות מחירים הן לנבחרים עצמם והן לחברי הקבוצה, אבל זה דרכו של עולם.

ניקח דוגמא מעשית ושכיחה מאוד;

האפשרות האחרונה יכולה לעלות מחירים הן לנבחרים עצמם והן לחברי הקבוצה, אבל זה דרכו של עולם

שעברו שבועיים ימים, קרא המשגיח לביתו לכל הקבוצה השנייה לאסיפה דחופה... כמובן שדבר ההזמנה לאסיפה הייתה רק לקבוצה המתנגדת עוררה תמיהה בקרב הבחורים אבל כולם היו דרוכים לדעת במה דברים אמורים. ביום המיוחל עלו לביתו של המשגיח כל חברי הקבוצה השנייה, על השולחן הונחה תקרובת, ולאחר שכולם נחו מהדרך וטעמו משהו החל המשגיח בלשון לימודים לתאר איזה חיי גהינום עוברים על אדם שמצפה וממתין כל החיים שהחברה תאשר לו שהוא מוכשר לכל מיני דברים... שהיא תאשר לו שהוא יכול להיות אחראי שבת... שהוא יכול להיות גבאי וכו' וככל שעוברים השנים והוא עובר בחייו תחנות שונות ובכל תחנה הוא ממתין אולי הפעם יעצרו את כל הרכבת עם כל הקרונות שבה עבורו וימתינו כולם שיועיל בטובו לעלות עליה ולהנהיגה... וכמובן שכל פעם שהרכבת חולפת לידו והיא לא נעצרת לידו הוא מתאכזב וכואב... והכל נהיה לו לא שווה וכל העולם נהיה עולם מלא ועמוס בשקר... וכל הבחירות כאן בעולם הם עניין של קשרים... וכל חייו הוא כבר ממתין לעולם האמת... ששם כלל התפקידים נבחרים רק לפי אמות המידה של אמת... אבל יש שם בעיה קטנה... ששם אין צורך בשום תפקיד חיצוני כדי להיות במקום המיועד עבורך.

לחשוב מה טוב !

לעומת זאת כמה מאושר אותו אדם המתהלך עלי אדמות והוא ניחן אכן בכישורים שמיימים טובים והוא נותן אותם עבור כלל החברה גם אם הוא לא נבחר על ידי החברה לתפקיד כזה או אחר, כי הוא מבין שאין מצב שיבחרו את כולם כולם לאותו תפקיד ותמיד תהיה חייבת להיות חלוקה שחלק קטן ומצומצם מאוד יבחר והשאר יישארו מאוכזבים, ולבסוף חולפים השנים

והוא יוצא הכי מרוצה שיש, כי הוא גם נותן מכישוריו עבור האחרים וגם הוא מנצל את כישוריו והוא גם לא לקח לאף אחד את מקומו.

ואז לחש להם המשגיח סוד אישי כמוס במיוחד - דעו לכם תלמידי אהובי היקרים! כי ממרומי גילי שכבר ראיתי דבר אחד או שתיים במשך 80 שנותיי, בצעירותי לא הכירו בכישורים שלי כלל ותמיד לא נבחרתי לשום תפקיד... ועל אף שהרגשתי שיש לי כח חזק להשפיע על אחרים, אחרים לא הכירו בכך ולא בחרו אותי לתפקידים השונים שרציתי וחשקתי בהם, אבל לא הרמתי ידיים התחלתי לעבוד לאט לאט עם עצמי לבד בלי לקבל כל אישור מהחברה הסובבת ואכן הגעתי להיכן שהגעתי היום שכבר למעלה מאלף תלמידים עברו תחתי והקימו בתים מפוארים לה' ולתורתו, ועד היום רובם שומרים על קשר חם וקרוב איתי, כאשר בכל שמחה או להיפך בכל מקרה של צער התלמידים מתקשרים או עולים לשתף אותי בעניינם האישי, ואף אני מחזיר להם אהבה כאהבתם וכל תלמיד שמודיע לי על שמחה בביתו שמח אני איתו כאילו זו שמחתי האישית ולהיפך בכל צרה ל"ע של כל תלמיד אני מתפלל ובוכה על צרתו כאילו זו צרתי האישית, כי אני מרגיש שבכל תלמיד יש נטיעה אישית שנטעתי בו ומכוחה הוא גדל ופורח, כך שאכן יש לי בו חלק קרוב מאוד.

צאו וחישובו אילו בצעירותי הייתי אומר לעצמי 'נואש' והייתי עומד מאוכזב ליד פסי הרכבת... הייתי עד היום נשאר שם כמו אותם הומלסים

הייתי עד היום נשאר שם כמו אותם הומלסים השוכנים דרך קבע בתחנת הרכבת, ושם תהיה קבורתם...

השוכנים דרך קבע בתחנת הרכבת ושם תהיה קבורתם... וכל התלמידים שלי כולל אתם הייתם מפסידים אותי. ועכשיו זה הזמן שלכם לקבל החלטה נחושה אנחנו מוכשרים במה שניחנו משמים בלי כל קשר למה חושבים עלינו אחרים או למה נבחרנו, ולכן מכאן אנחנו יוצאים הלילה עם החלטה שאנחנו ממחר תורמים את כלל כישורנו עבור כלל ישראל ובכך נצליח מאוד.

כמובן שהדברים שנאמרו מלב חם עשו את הרושם שלהם ומאותו אסיפה יצאו כמה מטאורים שהאירו את השמים של היהדות החרדית רבות בשנים.

קרח - וטענתו

אם נתבונן בעומק הדברים על אף שזה הרבה יותר גבוה ממה שאנחנו חושבים, זה היה הבסיס לכל מחלוקת קרח ועדתו, אכזבתם הייתה מכך שכל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה' ולמה כל התפקידים בעם נלקחו על ידכם... ואכזבה זו הביאה אותם ואת כל אשר להם לאבדון נורא שכמוהו לא היה וכמוהו לא יהיה בעם ישראל...

לעומת זאת: אם הם היו מפנימים את המסר שהבאנו, הכל היה שונה, כי אכן הם היו אנשי מעלה והם יכלו בתחומם לתרום רבות לעם ישראל וגם הם היו יוצאים מרוויחים וגם צאצאיהם אחריהם, אבל הקנאה היא זו שעיוורה את עיניהם והוציאה אותם מהעולם וכמאמר התנא; 'הקנאה התאוה והכבוד מוצאים את האדם מהעולם'.

אריה שידלובסקי
 פסיכותרפיסט ויועץ חינוכי
 054-8424861 | shidlovsky9@gmail.com
 פקס: 077-4704711

משולחנו של מטפל

סיפור מעורר על תחושת דחיה

המלך מלכו לרצו >

למעמד המפוקפק הזה, היה עליו לזהות את המצוקה של אחראי המשמרת. "הבעתי את הספק שהוא הרגיש", הוא מסביר, "ובגלל ששאלתי 'זה מוזר?' הפכתי ללא מוזר בעצמי. כלומר, חשבתי בדיוק כמוהו... למדתי שאם אביע את הספקות של אנשים לפני שאילת השאלה, אוכל לזכות באמון שלהם".

הניסוי הגיע לשיא כאשר הצליח ללמוד קורס באוניברסיטה קורס שמיועד לסטודנטים הניגשים לתואר דוקטורט, הוא פשוט ניגש לפרופסורים שונים עד שאחד מהם התרשם מהאומץ והסכים לשלב אותו בתוכנית הלימודים. זו הייתה עבורו השלמת המהפך: "דחייה, הייתה הקללה שלי, האימה שלי. היא הפריעה לי כל חיי, כי כל פעם ניסיתי לברוח. ואז התחלתי לאמץ את התחושה. הפכתי אותה למתנה הכי גדולה בחיים שלי".

רבותי קוראים יקרים, הבה נעזו להתגבר על הפחד שלנו מאנשים כמו לבקש מהם דברים, גם כשיש סיכוי סביר שיסרבו לנו, זה כדאי מאד. והיה אם סורבנו, עדיין נוכל להחמיא לעצמינו על הצעד האמיץ שעשינו. אם נעזו יותר, נוכל גם לשאול 'למה'.

"אומץ הוא התנגדות לפחד, שליטה בפחד - לא היעדרו". מארק טוויין
 "מרב חולשה אני משחק תפקיד של אדם אמיץ".

אלך זכה לזאה
 אריה

אם לא ידעתם יש גם הרצאות, אפשר לפנות למזכירות 0583215167.

והתחילה לרשום את הצבעים ואת הטבעות". כעבור רבע שעה היא חזרה אליו עם קופסה ובתוכה הדונאטס המיוחד בהזמנה אישית. "כל כך התרגשתי", מספר ג'יאנג, "לא יכולתי להאמין". הוא מסכם את החוויה: "לפעמים אתה מבקש דבר מוזר, ומקבל תשובה מדהימה".

מאותו יום החל ג'יאנג להביט על המשחק כניסוי מתמשך בשטח, שממנו הוא יכול להפיק ידע שימושי רב. "וגיליתי מלא סודות", הוא מספר. "למשל, גיליתי שאם לא אברח, במידה ואקבל דחייה, אוכל בעצם להפוך את ה'לא' ל'כן'".

מילת הקסם היא 'למה'. התברר לו כי גם כאשר לאנשים יש סיבות לגיטימיות לסרב לבקשות שלו, הם עדיין מוכנים לעזור בדרך כלשהי. למשל, הוא ביקש מבעל וילה לשתול צמח בחצר האחורית שלו, ונענה בשלילה ואז שאל מדוע. בעל הבית הסביר לו שהכלב הורס את הגינה, אך הפנה אותו לשכנה שלדבריו תשמח להצעה. וכך היה.

בהזדמנות אחרת, הוא נכנס לסניף של בית קפה וביקש מאחראי המשמרת להיות "המברך" של המקום, כלומר, לעמוד בכניסה לבית הקפה ולומר שלום לכל הלקוחות. האחראי היסס בתשובתו, ככל הנראה כיוון שלא הבין מה רוצה ממנו האדם המוזר. "אז שאלתי אותו: 'זה דבר מוזר לבקש?' והוא ענה: 'כן, מאוד מוזר, אחי'", נזכר ג'יאנג בחיוך. "אבל מהרגע שהוא אמר זאת, ההבעה שלו השתנתה. כאילו שהוא נפטר מכל הספקות שלו. ואז אמר: 'טוב, תעשה את זה, רק אל תהיה מוזר מדי'".

ג'יאנג היה ככל הנראה המברך הראשון והאחרון של בית קפה אי פעם. וכדי להגיע

הניסוי הבא שלו בדחייה היה במסעדה, לבקש מהאחראי מילוי חוזר למנת הבשר. בארה"ב קיים קונספט של מילוי חוזר לשתיה, אבל איש לא מעלה על דעתו להרחיב את העניין גם לאוכל. איש מלבד ג'יאנג, שכאמור היה צריך להציב בקשות אבסורדיות כדי להיתקל בסירוב. המשימה, כפי שאפשר לדמיין, הצליחה והבקשה נדחתה בנימוס. "אבל הפעם נשארתי", הוא משחזר. "אמרת: 'אני אוהב את האוכל שלכם, את המקום שלכם, ואם תעשו לי מילוי חוזר להמבורגר, אוהב אתכם עוד יותר'". המוכר הסכים להעלות את הענין לפני המנהל שלו, כאן הסתיימה המשימה.

ובכן, המשימה הצליחה.

המשימה השלישית: חנות שמייצרת 'דונאטס' סופגניות בצורת חישוק, הוא ביקש להכין לו סופגניות בצורת הסמל האזורי. אם הייתה זו מאפיייה פרטית הבקשה עוד הייתה מתקבלת על הדעת, אבל מכיוון שמדובר בסניף של רשת ענק, שכל התמחותה הוא יצירת טבעות בצק מטוגנות, יצירת טבעות מחוברים יחד עם הצבעים של הסמל האיזורי היא ללא ספק בקשה הזויה. אלא שכמו לרבים מהמשתמשים בקלפי ה"תרפיה בדחייה", גם לג'יאנג הסתבר שדווקא כשהבקשה נראית מוגזמת ואף הזויה, פעמים רבות הסביבה יכולה להפתיע. ובכן, ג'יאנג נכנס לחנות כשהוא מצויד במצלמת וידאו וביקש חמישה דונאטס מחוברים כמו סמל האולימפיאדה.

מה שקרה תפס אותו בהפתעה. המוכרת לא רק שלא התלוצצה, היא החלה לחשוב ברצינות אם ניתן לעשות את זה באמצעות הציוד שקיים בסניף. "היא הוציאה נייר,

< צר יקר! >

איגרת זו נכתבה במיוחד עבורך. אם יש לך איזה קושי או התלבטות שהינך מעוניין לשתף ולברר, תשלח אלינו ונשתדל לענות לך מע"ג הגיליון. כמובן שהכל יישמר בדיסקרטיות.

פקס: 153-86605534

בני מלכים
 סטודיו
 הפיתוח הרגעי עולמי
חדר כושר ג'אלט
 במרכז רובע ז'
 רבא 2 אשדוד
 055-67-88-595

אויע ניגון
 אולפן הקלטות מקצועי
 לחובבי מוזיקה ולמקצוענים
 aks 108
 360N360
 ניתן לתאם שעות לפרטיים ולקבוצות לפרטים והרשמה
 055-67-88-595

בחסות:
 הברכה לתורם החפץ בע"ש מארה"ב שיזכה לברכה במידה כנגד מידה נחת מכל יו"ח ללא עגמ"נ 777